

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
S P L I T

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu Maja Tudor u pravnoj stvari tužitelja Nikola Aljinović, OIB 46745764289, Paštrićeva 5, 21311 Podstrana zastupanog po punomoćniku Ivan Šalina; Božo Vrkić, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., OIB 53056966535, Petrinjska 59, 10000 Zagreb zastupanog po punomoćniku Marko Kallay, radi Obvezno - ništetnost, 15. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se glavni tužbeni zahtjev koji glasi:

" Utvrđuje se da je Ugovor o kreditu, broj: 418-50-3950096 zaključen između tužitelja i tuženika dana 05. ožujka 2007.godine , ništetan te kao takav ne proizvodi pravni učinak slijedom čega se nalaže tuženiku isplatiti tužitelju iznos od **19.967,73 EUR** zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na svaki pojedinačni iznos počevši od dospijeća do isplate na svaki plaćeni iznos i to na:

- iznos od 205,06 EUR sa kamatom od 11.4.2007 godine
- iznos od 201,61 EUR sa kamatom od 9.5.2007 godine
- iznos od 201,34 EUR sa kamatom od 12.6.2007 godine
- iznos od 199,62 EUR sa kamatom od 11.7.2007 godine
- iznos od 202,40 EUR sa kamatom od 13.8.2007 godine

- iznos od 201,61 EUR sa kamatom od 17.9.2007 godine
- iznos od 198,42 EUR sa kamatom od 19.10.2007 godine
- iznos od 202,40 EUR sa kamatom od 13.11.2007 godine
- iznos od 212,49 EUR sa kamatom od 10.12.2007 godine
- iznos od 210,37 EUR sa kamatom od 14.1.2008 godine
- iznos od 211,16 EUR sa kamatom od 18.2.2008 godine
- iznos od 214,35 EUR sa kamatom od 13.3.2008 godine
- iznos od 212,36 EUR sa kamatom od 18.4.2008 godine
- iznos od 212,49 EUR sa kamatom od 14.5.2008 godine
- iznos od 212,36 EUR sa kamatom od 23.6.2008 godine
- iznos od 213,82 EUR sa kamatom od 17.7.2008 godine
- iznos od 210,50 EUR sa kamatom od 13.8.2008 godine
- iznos od 212,36 EUR sa kamatom od 11.9.2008 godine
- iznos od 218,20 EUR sa kamatom od 10.10.2008 godine
- iznos od 228,02 EUR sa kamatom od 14.11.2008 godine
- iznos od 218,59 EUR sa kamatom od 10.12.2008 godine
- iznos od 233,33 EUR sa kamatom od 23.1.2009 godine
- iznos od 235,58 EUR sa kamatom od 12.2.2009 godine
- iznos od 245,80 EUR sa kamatom od 11.3.2009 godine
- iznos od 236,64 EUR sa kamatom od 15.4.2009 godine
- iznos od 237,57 EUR sa kamatom od 12.5.2009 godine
- iznos od 235,32 EUR sa kamatom od 8.6.2009 godine
- iznos od 235,58 EUR sa kamatom od 10.7.2009 godine
- iznos od 231,52 EUR sa kamatom od 12.8.2009 godine
- iznos od 234,92 EUR sa kamatom od 14.9.2009 godine
- iznos od 232,13 EUR sa kamatom od 13.10.2009 godine
- iznos od 234,39 EUR sa kamatom od 16.11.2009 godine
- iznos od 233,86 EUR sa kamatom od 17.12.2009 godine
- iznos od 239,96 EUR sa kamatom od 19.1.2010 godine
- iznos od 242,35 EUR sa kamatom od 11.2.2010 godine
- iznos od 241,56 EUR sa kamatom od 12.3.2010 godine
- iznos od 245,27 EUR sa kamatom od 15.4.2010 godine
- iznos od 250,58 EUR sa kamatom od 12.5.2010 godine
- iznos od 251,91 EUR sa kamatom od 17.6.2010 godine
- iznos od 260,67 EUR sa kamatom od 24.7.2010 godine
- iznos od 269,43 EUR sa kamatom od 24.8.2010 godine
- iznos od 268,50 EUR sa kamatom od 22.9.2010 godine
- iznos od 265,94 EUR sa kamatom od 19.10.2010 godine
- iznos od 268,10 EUR sa kamatom od 15.11.2010 godine

- iznos od 277,66 EUR sa kamatom od 15.12.2010.godine
- iznos od 278,32 EUR sa kamatom od 17.1.2011. godine
- iznos od 275,13 EUR sa kamatom od 15.2.2011. godine
- iznos od 281,64 EUR sa kamatom od 21.3.2011. godine
- iznos od 8824,54 EUR sa kamatom od 14.4.2011.godine

po stopi od 15 % godišnje za razdoblje od 1. srpnja 2002. godine pa do 31. prosinca 2007. godine, po stopi od 14 % godišnje za razdoblje od 01. siječnja 2008. godine pa do 30. lipnja 2011.godine, pa do isplate, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanju kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku do 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II. Usvaja se podredni tužbeni zahtjev koji glasi:

" I. Utvrđuje se da je ništetna odredba o valutnoj klauzuli iz Ugovora o kreditu broj 418-503950096 zaključen između tužitelja i tuženika dana 05.ožujka 2007.godine, slijedom čega tužiteljica nije dužna plaćati mjesečnu ratu po promjenama tečaja CHF u odnosu na kune, a koje promjene su nastupile nakon 13.lipnja 2005 godine pa na dalje.

II Dužan je tuženik isplatiti tužitelju na ime nepripadnog plaćenog iznosa zbog promjene u tečaju CHF iznos od **2.506,67 EUR** zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na svaki pojedinačni iznos počevši od dospijeca do isplate na svaki plaćeni iznos i to na:

- iznos od 1,92 EUR sa kamatom od 31.03.08. godine
- iznos od 12,98 EUR sa kamatom od 31.10.08. godine
- iznos od 1,39 EUR sa kamatom od 30.11.08. godine
- iznos od 16,12 EUR sa kamatom od 31.12.08. godine
- iznos od 18,38 EUR sa kamatom od 31.01.09. godine
- iznos od 19,41 EUR sa kamatom od 28.02.09. godine
- iznos od 16,99 EUR sa kamatom od 31.03.09. godine
- iznos od 17,54 EUR sa kamatom od 30.04.09. godine
- iznos od 13,13 EUR sa kamatom od 31.05.09. godine
- iznos od 9,88 EUR sa kamatom od 30.06.09. godine
- iznos od 10,74 EUR sa kamatom od 31.07.09. godine
- iznos od 12,45 EUR sa kamatom od 31.08.09. godine

- iznos od 12,30 EUR sa kamatom od 30.09.09. godine
- iznos od 10,57 EUR sa kamatom od 31.10.09. godine
- iznos od 13,82 EUR sa kamatom od 30.11.09. godine
- iznos od 16,43 EUR sa kamatom od 31.12.09. godine
- iznos od 20,14 EUR sa kamatom od 31.01.10. godine
- iznos od 19,29 EUR sa kamatom od 28.02.10. godine
- iznos od 24,32 EUR sa kamatom od 31.03.10. godine
- iznos od 23,37 EUR sa kamatom od 30.04.10. godine
- iznos od 25,23 EUR sa kamatom od 31.05.10. godine
- iznos od 41,33 EUR sa kamatom od 30.06.10. godine
- iznos od 38,02 EUR sa kamatom od 31.07.10. godine
- iznos od 48,14 EUR sa kamatom od 31.08.10. godine
- iznos od 44,65 EUR sa kamatom od 30.09.10. godine
- iznos od 39,02 EUR sa kamatom od 31.10.10. godine
- iznos od 50,89 EUR sa kamatom od 30.11.10. godine
- iznos od 66,00 EUR sa kamatom od 31.12.10. godine
- iznos od 55,30 EUR sa kamatom od 31.01.11. godine
- iznos od 59,06 EUR sa kamatom od 28.02.11. godine
- iznos od 54,28 EUR sa kamatom od 31.03.11. godine
- iznos od 1693,58 EUR sa kamatom od 14.04.11. godine

po stopi od 15 % godišnje za razdoblje od 1. srpnja 2002. godine pa do 31. prosinca 2007. godine, po stopi od 14 % godišnje za razdoblje od 01. siječnja 2008. godine pa do 30. lipnja 2011. godine, pa do isplate, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanju kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku do 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

III. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 2.975,15 Eur-a, uvećan za zakonsku kamatu tekuću od dana donošenja presude do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana trećeg polugodišta za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotnih poena.

obrazloženje

1. U tužbi se navodi da je tužitelj sa tuženom 05.03.2007. sklopio Ugovor o kreditu br. 418-50-3950096 kojim je tužitelju odobren kredit u iznosu od 23.984,21 CHF. Tuženik je samo jednom obavijestio tužitelja o promjeni kamatne stope, a dalje je te promjene vršio bez ikakve obavijesti, pa je rata kredita tužitelju znatno porasla tijekom vremena. Ugovorne odredbe o promjeni kamatne stope ne sadržavaju objašnjenje koji su uvjeti koji utječu na promjenu iste. Ugovor je tipski, oko njegova sadržaja tužitelj nije mogao pregovarati, već kao ekonomski slabija strana prihvatiti ili ne. Osim što je nepoštena pa time i ništetna odredba o kamatnoj stopi da je utvrđeno od strane Trgovačkog suda u Zagrebu po kolektivnoj tužbi u predmetu P-1401/12 da je odredba o valutnoj klauzuli ništetna.

1.1. Glavnim tužbenim zahtjevom traži se utvrđenje ništetnosti cijelog ugovora o kreditu br. 418-50-3950096 i isplata ukupnog iznosa od 19.967,73 Eur, dok podrednim zahtjevom traži da se utvrdi ništetnom odredba o valutnoj klauzuli i isplatu preplaćenih 2.506,67 Eura, sve po uređenom tužbenom zahtjevu od 09.04.2026.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor zastre potraživanja, te osporava visinu potraživanja tužitelja, smatra da se tužitelj ne može pozivati na presude donesene u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača, kojima se zaštita pruža na općenitoj razini, a ne za pojedine slučajeve, kao i da tužitelj nije dokazao svoj status potrošača.

2.1. U podnesku od 01.02.2022. tuženik dodaje da ukoliko bi sud smatrao osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja kojim se utvrđuje da je predmetni ugovor o kreditu ništetan, tuženik ovime ističe prigovor radi prebijanja u visini utuženog iznosa, a sve na temelju isplaćenog joj iznosa temeljem navodno nišetnog ugovora o kreditu, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dana isplate kredita, odnosno od dana 07.03.2007. godine pa do isplate.

3. U dokaznom postupku pregledana je pisana dokumentacija u spisu, provedeno financijsko vještačenje, saslušan tužitelj.

4. Glavni tužbeni zahtjev nije osnovan, dok podredni jest.

5. Odredbom čl. 87. st. 2. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 96/03, dalje: ZKP) propisano je da ništavost pojedine odredbe **ugovora** ne povlači ništavost i samog **ugovora** ako on može opstati bez ništave odredbe. Odredbom čl. 324. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, 69/2026 dalje ZOO) propisano je da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači **ništetnost** ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen.

6. Utvrđenjem ništetnosti ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli uspostavlja se ravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, na način da je tužitelj kao potrošač doveden u poziciju kao da je **ugovor** sklopljen bez ništave odredbe o valutnoj klauzuli,

odnosno nalazi se u poziciji kao da je isti sklopljen primjenom tečaja važećeg u vrijeme zaključenja ugovora.

7. Ugovor o kreditu može opstati bez tih ništavih odredbi, obzirom da je utvrđenjem djelomične ništavosti potrošaču načelno omogućeno zahtijevati od banke po pravilima o stjecanju bez osnove preplaćene iznose po osnovi utvrđenih ništavih ugovornih odredbi, a u ovom konkretnom slučaju tužitelj je postavio eventualno kumulirani zahtjev za utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi ugovora o kreditu kojim je ugovorena valuta ispunjenja obveze i za isplatu na temelju stjecanja bez osnove zbog utvrđene ništetnosti navedene odredbe. . Utvrđenjem ništavom ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF tužitelj se nalazi u činjeničnoj i pravnoj situaciji kao da navedene odredbe nije bilo, odnosno ima pravo na obeštećenje u okviru kojeg se obveza po predmetnom Ugovoru o kreditu izračunava prema tečaju valute koji je bio prilikom isplate (plasiranja) kredita te ugovor o kreditu može egzistirati bez navedene ugovorne odredbe.

8. Odredbama čl. 87. st. 2. ZZP/03 i čl. 324. st. 1. ZOO-a propisana je mogućnost održavanja na snazi ugovora koji u sebi sadrži ništave odredbe, pa je stoga i slijedom naprijed navedenog sud odbio glavni tužbeni zahtjev radi utvrđenja ništetnosti cijelog predmetnog ugovora o kreditu i povrat cjelokupnog iznosa koji je temeljem takvog ugovora isplaćen tužitelju od strane tužene.

9. Podneskom od 01.02.2022. tuženik ukoliko bi sud smatrao osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja kojim se utvrđuje da je predmetni ugovor o kreditu ništetan, tuženik ovime ističe prigovor radi prebijanja u visini utuženog iznosa, a sve na temelju isplaćenog joj iznosa temeljem navodno nišetnog ugovora o kreditu, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dana isplate kredita, odnosno od dana 07.03.2007. godine pa do isplate.

10. Sud ipak ne smatra glavni tužbeni zahtjev kojim se traži utvrđenje ništetnosti cijelog ugovora povrat cjelokupnog iznosa, kako je obrazloženo pod prednjim točkama obrazloženja, pa nema stoga potrebe niti raspravljati o tuženikovom prigovoru radi prebijanja.

11. Ostaje dakle raspraviti ništetnost ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli, kao i odlučiti o restitucijskom zahtjevu tužitelja za povrat stečenog na temelju ništetnih ugovornih odredbi predmetnog ugovora o kreditu.

12. Tuženikov prigovor zastare nije osnovan.

12.1. Zastara u slučaju restitucijskih zahtjeva (povrat preplaćenih iznosa), kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovornih odredbi u postupku kolektivne zaštite potrošača ("švicarac") počinje teći danom pravomoćnosti presuda kojim je utvrđena ništetnost.

12.2. Prema pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 31. siječnja 2022. slijedi da pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl. 241. ZOO/05 te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka

pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe. Navedeno shvaćanje doneseno je povodom spornih pitanja o zastari restitucijskih zahtjeva u slučaju utvrđenja ugovora općenito neovisno od već postojećeg utvrđenja o pravnim učincima tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (Rev-2245/2017). Ako je ništetnost ustanovljena kao u ovom slučaju, već u postupku kolektivne zaštite potrošača, tada zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od (naknadnog) utvrđenja ništetnosti sadržajnom istovjetnim ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se oni pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite.

12.3. Dakle, zastara u slučaju restitucijskih zahtjeva (povrat preplaćenih iznosa), kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovornih odredbi u postupku kolektivne zaštite potrošača ("švicarac") počinje teći danom pravomoćnosti presuda kojim je utvrđena ništetnost, tako da je u konkretnom slučaju zastara počela teći za povrat preplaćenih iznosa s osnova valutne klauzule pravomoćnošću presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 koja je nastupila donošenjem presude Visokog trgovačkog suda u Zagrebu broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018, dok restitucijski zahtjevi iz čl. 1111. ZOO zastarijevaju u općem zastarnom roku od pet godina. Dakle, kako zastara počinje teći od dana donošenja navedene presude, a tužba je podnesena 20.12.2019. to nije zastupila zastara, a prigovor tuženika je u tom dijelu neosnovan.

13. Naprijed navedene presude donesene su na temelju odredbe čl. 131. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, 58/13 i 41/14, dalje ZZP), a temeljem odredbe čl. 138.a. istog zakonskog propisa odluka kojom sud usvaja takav tužbeni zahtjev povodom kolektivne tužbe za zaštitu potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

14. Temelj za pozivanje u individualnoj parnici na navedene odluke proizlazi iz odredbe članka 138.a. Zakona o zaštiti potrošača iz 2007. koji je bio na pravnoj snazi u vrijeme pokretanja postupka pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, i kojim je propisano da odluka suda donesena u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavak 1. tog Zakona u smislu postojanja povrede propisa o zaštiti potrošača obvezuje ostale sudove u postupku u kojem potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika, kao i iz odredbe članka 502.c. ZPP-a kojom je propisano da se fizičke i pravne osobe mogu pozvati na utvrđenje iz kolektivnog spora, te u tom slučaju sud će biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Tužitelj se mogao pozvati na navedena utvrđenja bez obzira što se ne radi o parnici radi naknade štete jer se u suštini radi o ostvarivanju prava u vezi s povredama propisa o zaštiti potrošača, pa u tom smislu nije osnovan istaknuti prigovor tuženika.

15. Odredbom članka 81. st. 1. ZZP propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Stavkom 2. istog članka propisano je da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed

formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca.

16. Slijedom navedenog, temeljem citiranih zakonskih odredbi i kako pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu u spisu broj P-1401/12, obvezuje sve ostale sudove u postupcima koje potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženik proizlazila bi osnovanost tužbenog zahtjeva iz točke I. za utvrđenjem ništetnosti navedene ugovorne odredbe Ugovora o kreditu broj 600658.

17. Ipak, na okolnost provjere da li su stranke pregovarale o spornim odredbama prilikom sklapanja Ugovora o kreditu, je li tuženik informirao tužitelja na prikladan način o ugovornim odredbama i njihovom značenju, provedeno i saslušanje tužitelja.

17.1. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj U-III-5458/21 od 30. lipnja 2022. zauzeo je pravni stav da tuženiku treba omogućiti dokazivanje da je tužitelj kao potrošač bio obaviješten, prije zaključenja ugovora, o značenju promjenljive kamatne stope, i da su potrošaču od strane banke dani svi relevantni podaci i obavijesti o značenju promjenjivosti kamatne stope i parametrima po kojima se ista mijenja. Dakle, ne dolazi do automatske primjene utvrđenja suda iz odluka donesenih u kolektivnom sporu, već tuženik ima pravo u pojedinačnim parnicama pa tako i u ovom postupku dokazivati da se je prilikom sklapanja ugovora s tužiteljicom pregovarao o spornim odredbama i da se stoga iste ne bi mogle smatrati nepoštenim, odnosno na tuženiku je teret dokazivanja činjenica iz kojih bi proizlazilo da se predmetni ugovor o kreditu ne može podvesti pod činjenični supstrat na kojem se temelje pravna utvrđenja iz presuda donesenih u kolektivnom sporu.

18. U svom iskazu tužitelj navodi da je 2007. godine odlučio kupiti auto i obratio se se RBA, razgovarao je s osobnim bankarom koji mu je preporučio da uzmem kredit u CHF jer da je to najpovoljniji kredit. On osobno da se uopće ne razumije u bankarske poslove i vjerovao je će mu dati najbolju ponudu tako se odlučio uzeti taj kredit u CHF na sedam godina. Kredit je uzimao osobno za kupnju automobila i nije u to vrijeme imao nikakav obrt niti firmu. Potpisao je sve papire koje su mu dali u banci a kako se ne razumije, sadržaj tih papira nije previše analizirao niti shvatio, svakako radilo se o već napisanim tipskim ugovorima. Nakon nekog vremena rata je počela rasti, tako da je tri puta narasla rata kako je rasla kamata. Nakon nekih 4-5 godina od podizanja kredita kada se već znalo za probleme s CHF zvali su ga iz banke da može kredit iz CHF prebaciti u eure. Inače ovo je bio autokredit namijenjen za kupnju vozila. Tada da je uzeo nenamjenski kredit u eurima, iznosa se ne sjeća ali je tako produžio otplatu za još neke četiri godine i taj novi kredit koji je uzeo obuhvatio je isplatu onog ranijeg kredita za automobil, dakle preostalog iznosa koji je prebačen u eure tako da je sada to sve zajedno otplaćivao kao nenamjenski kredit. Upitan jesu li ga prilikom obračuna otplaćenih rata u CHF uračunali i ovo što je preplatio po kamatama i tečaju i smanjili buduće rate za taj iznos navodi da ne zna ali misli da nis, u već su samo izračunali koliko mu je ostalo za isplatiti i taj dio prebacili u eure i zbrojili s ovim sadašnjim kreditom. Dakle kada je preračunavao ostatak kredita u eure, u banci mu nisu posebno

obračunavali što je više platio do tada na temelju kamate i tečaja, to uopće nisu uzimali u obzir nego "što si platio, platio si" a obračunavali su samo ostatak koji je trebao platiti do kraja kredita i taj dio pribrojili nenamjenskom kreditu.

19. Iskaz tužitelja logičan je i uvjerljiv. Neupitno je da kao laik po pitanju financijskih i bankarskih poslova ne zna i ne mora znati značenje pojedinih bankarskih izraza i odredbi, da ne mora biti upoznat sa kamatama, da ne mora biti upoznata sa formulacijom izraza "valutna klauzula", ali je na djelatnicima banke koji sudjeluju u sklapanju ugovora o kreditu obveza da klijentu pojasne sve odredbe, značenje svih odredbi, izraza, upoznaju ga detaljno sa sadržajem ugovora na način koji laik može shvatiti, da razjasne na koji način se vrši preračunavanje, odnosno kako se valute kreću i upozori na mogućnosti da će isplate vezane za tečaj valute biti nekada više, nekada niže, te o čemu će to ovisi.

20. Iz iskaza tužitelja, kao i priložene dokumentacija u spisu proizlazi da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru tuženika, da se prije i u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu nije pojedinačno pregovaralo o ugovornim odredbama čiju pravnu valjanost tužitelj osporava u ovom postupku, te posebno da tužitelju u pregovorima koji su prethodili zaključenju predmetnog Ugovora o kreditu nije pružena točna i potpuna informacija u pogledu značaja i posljedica ugovaranja promjene kamatne stope i valutne klauzule. Svakako iz iskaza tužitelja proizlazi da je nastupao kao potrošač prilikom zaključenja spornog ugovora, da je kredit podigao radi kupnje osobnog automobila, za vlastite potrebe.

21. U smislu odredbe čl. 3. ZZP/03 potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti.

22. Prema pravnim utvrđenjima sudova u postupku kolektivne zaštite odredba o valutnoj klauzuli nije bila jasna i transparentna za potrošače u smislu da im nije bio jasan ekonomski učinak vezanja glavnice kredita uz valutu CHF a ne općenito i načelno valutne klauzule kao takve. Potrošači su bili neobaviješteni o pravom značenju CHF kao "sigurne valute" za ulaganja banaka a ne za korisnika kredita te oni nisu mogli razumjeti i predvidjeti ekonomske posljedice koje za njih proizlaze iz predloženih ugovornih odredbi kojima se glavnica veže upravo uz valutu CHF (a ne primjerice za EUR) i informirano se odlučiti o sklapanju ili nesklapanju takvog ugovora, tužene banke nisu na transparentan način informirale potrošače o riziku i kod ove odredbe vrijedi pretpostavka da se o njoj nije pojedinačno pregovaralo, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju valutne klauzule u CHF, sve na štetu potrošača, pa da je time postupljeno suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača

23. Slijedom svega navedenog tužbeni zahtjev iz točke I. (ništetnost odredbe o valutnoj klauzuli) je osnovan, što dovodi i do osnovanosti zahtjeva za povratom više plaćenog iz te osnove.

24. Radi utvrđenja iznosa preplaćenih po naprijed navedenim osnovana, provedeno je financijsko vještačenje po stalnoj sudskom vještaku za računovodstvo i financije Anti Beusu, koji je izradio i dopunu vještva

24.1. Vještvo, kao i dopuna su izrađeni stručno i detaljno, a konkretnih prigovora na vještvo i dopunu vještva stranke nisu imale, te ga i sud u cijelosti prihvaća

24.2. Slijedom svega navedenog, te sukladno vještvu sud tužbeni zahtjev prihvaća kao osnovan u pogledu dijela za utvrđenje ništetnosti odredbi ugovora, te restitucijskog zahtjeva u odnosu na više plaćeno zbog valutne klauzule odnosno razlike u tečaju, pa je odlučeno kao u izreci presude.

24.3. Pri tome, tužiteljica osnovano potražuje zakonske zatezne kamate od uplate svakog pojedinog više plaćenog iznosa do isplate. Naime, tuženik je nesavjestan od dana stjecanja, pa je stoga dužan platiti zakonske zatezne kamate od dana stjecanja pa do dana plaćanja. Ovo stoga što je tuženik profesionalac i u obveznom odnosu dužan je ispunjavati svoje obveze iz profesionalne djelatnosti s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima, dakle, treba postupati s pažnjom dobrog stručnjaka, a kao takav mogao je i trebao znati da je ugovorna odredba o valutnoj klauzuli nepoštena.

25. Podneskom od 09.04.2026. tuženik je naveo da se protivi preinaci tužbenog zahtjeva povećanjem istog, te da je za preinačeni dio tužbenog zahtjeva nastupila zastara odnosno da do uređenja tužbenog zahtjeva s osnove valutne klauzule protekao petogodišnji zastarni rok od dana pravomoćnosti presude Visokog trgovačkog suda posl. br. PŽ-6632/2017, i to od dana 14.06.2018. godine.

25.1. Već na ročištu od 08.09.2026. sud je utvrdio da se ne radi o preinaci tužbenog zahtjeva budući je isti prvi put nakon izrađenog vještva konkretiziran u pogledu iznosa potraživanja, pa da se tuženik ne može protiviti "preinaci". Radi se zapravo o situaciji iz odredbe čl. 186.b. st. 3. i 4. ZPP-a koje propisuju: "U sporovima u kojima ne može postaviti određeni zahtjev prije nego što dođe do podataka koje mu tuženik ne želi dati premda njima raspolaže, a koje mu je prema sadržaju građanskopravnoga odnosa dužan dati odnosno koji se mogu smatrati zajedničkim za obje stranke, tužitelj može u tužbi istaknuti zahtjev kojim će zatražiti od suda da tuženika osudi na isplatu iznosa, predaju stvari ili prijenos prava čiju će visinu, količinu, odnosno istovjetnost odrediti tek nakon što mu tuženik dade potrebne podatke, odnosno tek nakon što se provede vještačenje ili izvedu drugi dokazi o podacima koje tuženik izbjegava dati. U slučajevima iz stavka 2. i 3. ovoga članka tužitelj je dužan određeni tužbeni zahtjev postaviti u roku koji mu za to sud odredi tijekom postupka rješanjem protiv kojega nije dopuštena posebna žalba."

25.2. U pogledu zastare na iznos iz uređenog tužbenog zahtjeva od 09.04.2026. za navesti je da u slučaju kada je preinaka tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (a u konkretnom slučaju nije preinaka već tek prvotno postavljanje tužbenog zahtjeva u pogledu potraživanog iznosa) zastara potraživanja se prekida već podnošenjem tužbe, a ne preinake. U predmetima "švicaraca" kada je prvotni tužbeni zahtjev generički (bez određenog iznosa) i naknadno se konkretizira na temelju vještva, ne radi se o povećanju već o određivanju iznosa, što nije preinaka, a zastara

se prekida već samim podnošenjem takve tužbe (bez označenog iznosa – sukladno odredbama čl. 186. b. ZPP-a).

26. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. i 155. ZPP-a, te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Kako tužitelj nije uspio u odnosu na glavni zahtjev, ali je uspio u odnosu na podredni, a u odnosu na glavni zahtjev nisu nastali posebni troškovi, tada se parnični trošak računa u odnosu na podredni zahtjev i tuženik je dužan naknaditi troškove u cijelosti u vezi s podrednim zahtjevom (Županijski sud u Splitu GŽ-3402/2024-3, Rev 451/2022-2).ž

26.1. Naime, tužitelj je na temelju odredbe članka 188. stavka 1. ZPP-a, u konkretnom slučaju u jednoj tužbi istaknuo više zahtjeva protiv istog tuženika koji su povezani istom činjeničnom i pravnom osnovom, te kako kod eventualne kumulacije, postoji prvi (glavni) zahtjev i drugi, podredni, (eventualno kumulirani) za kojeg je tražio da ga sud prihvati, ako ustanovi da onaj koji je prije njega istaknut nije osnovan, s time što je tužitelj odredio redoslijed prema kojem će sud odlučivati o tim zahtjevima. Kako u odnosu na glavni (odbijeni) zahtjev nisu nastali posebni troškovi, to je tuženik dužan naknaditi parnični trošak tužitelju u cijelosti u odnosu na podredni zahtjev, prema vrijednosti boda od 100 bodova za svaku parničnu radnju, a ne u visini od 250 bodova.

26.2. Tužitelju su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to: za sastav tužbe, za zastupanje na ročištima od 05.10.2021., 27.01.2022., 17.09.2023. i 08.09.2026. te za sastav podnesaka od 06.03.2021., 01.10.2021., 26.11.2024. i 09.04.2026. po 100 bodova, te za sastav ostalih podnesaka od 12.11.2021. i 27.06.2022. ukupno 100 bodova, sveukupno 1000 bodova, što pomnoženo sa 2,00 eura daje 2.000,00 EUR-a, uvećano za 25% na ime PDV-a iznosi 2.500,00 EUR-a, uvećano za iznos vještva od 331,81 EUR, kao i pristojbu tuže od 71,67 EUR, te pristojbu presude u iznosu od 71,67 EUR, što sve ukupno daje 2.975,15 EUR-a. Tužitelju nisu priznati troškovi dopunskog vještačenja u iznosu od 421,88 EUR-a jer je dopuna vještva rađena isključivo obzirom na glavni tužbeni zahtjev koji se odnosio na ništetnost čitavog Ugovora i isplatu iznosa od 19.967,73 EUR-a.

26.3. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki III. presude.

U Splitu, 15. listopada 2026. godine

SUTKINJA

Maja Tudor

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu u Splitu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana, od dana dostave ovjerenog prijepisa istog.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se rješenje objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava rješenja obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se rješenje objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se rješenje objavljuje smatra se da je dostava rješenja obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka istog (čl. 335. ZPP-a).

Rješenje će biti istaknuto na internetskoj stranici e-oglasne ploče suda osam dana, računajući od dana kada je održano ročište za objavu. Ovjereni prijepis rješenja stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335 ZPP-a).

Dostaviti:

1. pun. tužitelja
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-b1477**

Kontrolni broj: **07c21-29d8a-3d348**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.